

פרוטוקול מס' 98
מישיבת ועדת הכלכלה

יום חמישי, כ"ה באדר ב' התשנ"ז (3 באפריל 1997), שעה 12:00

נכחו: חברי הוועדה: אלי גולדשמידט - היו"ר

מוזמנים: עו"ד תמי מור - לשכה משפטית, משרד החקלאות
שמואל פיזנטי - אגף הדייג, משרד החקלאות
עו"ד מלי סיטון - סגנית היועץ המשפטי, משרד התחבורה
מאירה שרמן - ראש אגף כלכלה ותקציב, רשות נמלים ורכבות
צבי הורטנברג - מינהלת הכינרת
אורה תמיר - נציבות המים

יועצת משפטית: אנה שניידר

מנהלת הוועדה: לאה ורון

קצרנית: תמר פוליבוי

סדר-היום: תקנות הדייג (תיקון), התשנ"ז-1997

תקנות הדייג (תיקון), התשנ"ז-1997

היו"ר אלי גולדשמידט:

אני פותח את הישיבה.

תמי מור:

אנו מבקשים לתקן את תקנה 8א' לתקנות הדייג, שמתייחסת לאיסור דייג למשך תקופה מסויימת ובאזור מוגבל בכינרת שנקרא "שטח הבטיחה", כאשר סמכות זו נובעת מפקודת הדייג להגן על מין מסויים של דג, במקרה שלנו דג האמנון.

היו"ר אלי גולדשמידט:

מר פיזנטי, האם אתה אחראי על אגף הדייג?

שמואל פיזנטי:

לא, איני מנהל אגף הדייג, אלא ממונה על הדייג הימי, אך בשנתיים האחרונות אני עוסק באגף הדייג בנושא עידכון תקנון הדייג.

אמנון הגליל הוא דג שמתרבה במים רדודים, ומאז ומתמיד הוא מנצל את לגונת הבטיחה לרבייה. זהו אזור שבו קיים ריכוז גבוה מאד של זוגות מקננים, ולכן גם נקבעה התקנה הקודמת. יש שנים, כמו השנה, שבהן מפלס הכינרת יורד במידה כזו, שלמעשה, השטח שהוגדר בתקנה הקיימת, התייבש, ולכן הדגים לא יכולים לקנן בו.

כוונתנו היא להגן על הדגים המקננים, אך איננו יכולים לבצע זאת. לכן אנו רוצים לשנות את התקנה כך שגם בשנים בהן המפלס נמוך, נוכל להגביל את האזור שבו מתבצעת פעולת הקינון.

היו"ר אלי גולדשמידט:

האם לא נמצא בדיון נציג של הדייגים?

לאה ורון:

נציגי ארגון מגדלי הדגים ואיגוד הדייגים הוזמנו, אך לא הגיעו.

שמואל פיזנטי:

הם ירצו שנפצה אותם על ימי העבודה בהם הם אינם יכולים לעבוד באזור. מאז שסגרו את הבטיחה, יש עלייה בשלל הדייג בכינרת, ולכן בחישוב ההכנסה השנתית הם יצאו מכך ברווח ולא בהפסד.

היו"ר אלי גולדשמידט:

מה עם דייגי טבריה?

לאה ורון:

הם הוזמנו לדיון.

מלי סיטון:

התיקון לתקנה המוצע מתייחס לא רק לכלי שייט שעיסוקם בדייג, כי איסור הכניסה לשטח עליו אנו מדברים חל כבר על כל כלי השייט. סמכות שר החקלאות בפקודת הדייג עוסקת בכלי שייט שעיסוקם בדייג. לעומת זאת אין בסמכות שר התחבורה בפקודת הנמלים לאסור השטת כלי שייט לצורך שמירה על ענף הדגה, ולכן התאום המשרדי שבין משרד החקלאות, משרד התחבורה ומשרד המשפטים נותן תוקף לתקנה הזו מעבר לכלי שייט שעיסוקם בדייג.

צבי הורטנברג:

התמריץ להתקנת תקנה זו, שהותקנה בשנת 1987, היה נושא שמירת איכות המים. האינטרסנט השני הוא הדייג, שרוצה שיהיו יותר דגים בכינרת.

היו"ר אלי גולדשמידט:

לכאורה, התקנות המבוקשות אמורות לשרת את אינטרס הדייגים.

צבי הורטנברג:

התמריץ להתקנת התקנה היה נושא שמירת איכות המים. אמנון הגליל הוא דג חיובי מבחינת שרשרת המזון. זהו הדג היחיד עליו יש הסכמה שהוא חיובי מבחינת איכות המים, ולכן חשוב לאפשר לו את ההגנה המירבית.

בשנת 1987 היינו מאושרים מאד מהעובדה שהצלחנו לאפשר את סגירת האזור ולאפשר הטלה טובה. השנים שאחר-כך, 1989-1991, היו שנים שחונות, כפי שבא מחזור שחון נוסף השנה, וגרם למפלס נמוך מאד. מסתבר שבשנים שחונות התקנה מיותרת, כי אי אפשר לאכוף אותה, שכן כל החלק העליון של הכינרת הופך ליבשה, וברור שאין שם דגים ולא מתבצע דייג.

ההצעה כרגע היא להרחיק את החלק התחתון של איסור הדייג, כאשר המפלס יורד מתחת ל-210, כפי שהמצב היום. התקנה צריכה להיכנס לתוקף עוד שבועיים, החל מה-15 באפריל עד ה-15 ביוני, ואנו מעוניינים שהגבול יוסט.

היו"ר אלי גולדשמידט:

מה דעתך על פניית אנה שניידר?

תמי מור:

עדיף להשאיר את הנושא כפי שכתבנו אותו. ראשית כל, אנו מכינים טיוטה כוללת של תקנות, שצמצמנו את נושא הבטיחה בגלל דחיפות העניין. אנו רוצים לשנות גם את נושא תחנות הרישום. בפקודת הדייג, למשל, יש אפשרות שפקיד הדייג יצמצם בכלל את פעולות הדייג על-ידי פרסום הודעה.

היו"ר אלי גולדשמידט:

איני מכיר נושא זה, וזוהי הערה של היועצת המשפטית, ולכן קראנו לגברת אנה שניידר.

למרות שבאופן פורמלי קראנו לדייגים והם אמורים היו להגיע, הם לא הגיעו. למרות זאת אני משתדל, כבכל נושא, לשמוע את כל הצדדים שיש להם אינטרס בעניין. ענף הדייג הוא ענף שמתפרנסים ממנו, ובוודאי שבטבריה, ובמספר קיבוצים שקיימים מסביב לכינרת.

אני יודע שהתקנה נכנסת לתוקפה ב-15 לאפריל, אך האם ייגרם נזק רציני אם היא תיכנס לתוקף, למשל, ב-30 לאפריל?

צבי הורטנברג:

מבחינתנו התקנה קצרה מדי בזמנה, היינו רוצים שהסדר יחול מתחילת אפריל ועד סוף יוני.

היו"ר אלי גולדשמידט:

הנקודה היחידה שמטרידה אותי בעניין זה היא שאלה שמתפרנסים מהעניין לא משמיעים את קולם בדיון. יתכן שהם רוצים לומר דבר בעניין קבלת פיצויים, ואיני יכול לקבל כך החלטות, שכן זה לא יהיה הוגן.

תמי מור:

לגבי ההערה שנוגעת לצורת פרסום, לא היינו רוצים שזה יהיה בנושא תחנות הרישום, כיוון שאנו משנים את כל התקנות, וגם הנושא של תחנות הרישום השתנה. הנושא של הודעות בפקודת הדייג הוא דבר גמיש, יש בתוך הפקודה עצמה סעיף 13 האומר: "ממונה על מחוז ופקיד דייג ראשי רשאים במודעה שתפורסם".

אנה שניידר:

כאשר קראתי זאת, שאלתי את עצמי איך יידע הדייג לאיזה שטח הוא יכול להיכנס, ולאיזה אינו יכול להיכנס. דורשים פרסום כדי שהדבר יהיה אפקטיבי, ולכן איני פוסלת שזה יהיה בדרך שתיראה לפקיד הדייג, אך על הפרסום להיות גם בעיתון יומי, כדי שיהיה כיסוי כלשהו לעניין זה גם מבחינה פורמלית. בנוסף לסימונים כלשהם שיהיו בשטח ובכל דרך שנראית לאיש המקצוע בעניין זה, צריך שיהיה גם פרסום. איני רואה בזה דבר שצריך לפגוע בכל התקנון.

היו"ר אלי גולדשמידט:

ההערה של גברת שניידר נראית לי מאד. יש, בהחלט, מקום לחייב פרסום בשני עיתונים יומיים.

אנה שניידר:

שיהיו בעלי תפוצה רחבה.

היו"ר אלי גולדשמידט:

עיתונים בעלי תפוצה רחבה, וש אחד מהם, לפחות, יהיה בשפה הערבית, שכן אנו יודעים שיש דייגים ערבים.

תמי מור:

הודעה שאומרת שיש מפלס נמוך, ושהתקנה חלה.

צבי הורטנברג:

האם באמת מוצדק שציבור כלשהו ייהנה מהספק? חבר-הכנסת גולדשמידט אומר שהדייגים צריכים להנות מהספק, שמא לא ידעו, או שמא לא יכלו להגיע לדיון. אולם עצם העניין ידוע להם, שכן אינו מנהלים עמם דו שיח מתמיד על נושא זה הרבה יותר מפעם אחת בשנה. גם ההצעה הזו מוכרת להם.

היו"ר אלי גולדשמידט:

זה לא המקרה הראשון, בו אני נוהג כך. אם הדייגים הוזמנו ולא הגיעו, אני מוכרח לתת להם את ה-BENEFIT OF DOUBT, כיוון שזוהי פרנסתם. עליי לבדוק עמם מדוע לא הגיעו, ואם יש להם עמדה בנושא.

הצעתי היא שמר פיזנטי ייפגש עם איגוד דייגי טבריה ועם נציגים של דייגי קיבוצי גינוסר ועין-גב בתחילת השבוע הבא.

לאה ורון:

את נציגי גינוסר ועין-גב לא הזמנו לשיבה.

צבי הורטנברג:

אין זה משנה, הם לא דגים כל-כך הרבה דגים.

היו"ר אלי גולדשמידט:

על מר פיזנטי להודיע להם על התקנות. אם הוא ישיג את הסכמתם, עליהם לשלוח מכתב רשמי למנהלת הוועדה, גברת לאה ורון, החתום על-ידי שלושתם, ששלושתם מסכימים שאין מניעה מבחינתם לקיים תקנות אלה, ושאינן להם טענה נגדן. התקנות תהיינה מאושרות בכפוף לקבלת מכתב משלושת הגורמים, האמור להגיע בתוך שבוע ימים, מיום שיוודע להם על כך.

מלי סיטון:

והיה ולא הסכימו?

היו"ר אלי גולדשמידט:

והיה וימנעו מלמסור הודעה, או יתנגדו, תקויים ישיבה נוספת, שבמסגרתה יישמעו דבריהם, ורק לאחר מכן יקבלו חברי ועדת הכלכלה את החלטתם. אם תינתן הסכמתם, אנו רואים את התקנות כמאושרות. תאריך היעד יהיה יום חמישי הבא.

תמי מור:

יש להחליט לגבי הפרסום, האם עליי ליצור קשר עם גברת אנה שניידר?

היו"ר אלי גולדשמידט:

כן, על בסיס העקרון של שני עיתונים יומיים, שאחד מהם בשפה הערבית והשני בעברית.

יש לנו בעיה של לוח זמנים, ואני צופה אפשרות שנציגי הדייגים ירצו להופיע בוועדה.

צבי הורטנברג:

הם לא יסכימו לקיום תקנות אלה.

היו"ר אלי גולדשמידט:

אם כך, עלינו לבטל את ההחלטה בנוסח הזה, ולזמנם ב-7 למאי.

האם יש הבדל בין שליחת מכתב רשמי לבין קיום דיון?

מלי סיטון:

אם הוחלט לקיים דיון, כל הרישא של ההחלטה לא רלוונטי. פשוט, מקיימים דיון ושומעים את האנשים הנוגעים בדבר.

היו"ר אלי גולדשמידט:

מה גם שמר פיזנטי אמר שמרבית הסיכויים שהדייגים יתנגדו לקיום התקנות. כל הרישא של ההחלטה בטלה, ואנו נקיים דיון נוסף ב-7 למאי, אליו יוזמנו הנציגים של דייגי טבריה, קיבוץ גינוסר וקיבוץ עין-גב.

להבא, כדי שתקלות כאלה לא תתעוררנה, אין להסתפק רק בהזמנות הפורמליות, שכן יש להקפיד מאד על זכות השימוע של כל הצדדים.

תודה רבה, ישיבה זו נעולה.

ישיבה זו ננעלה בשעה 12:45